

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám:	N/ 00 2 0 8 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 FEBR 02.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	3

Alkotmánybíróság
részére

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság
mint elsőfokú bíróság
10.P.XIX.20.103/2015/117.

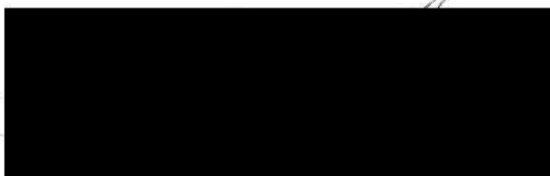
1191 Budapest, Kossuth tér 7.

útján

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság	
Ügyszám: 10.P.XIX.20.103/2015/117.	
2021 JAN 19.	
PÉLDÁNY: 2	IV: 3
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FOLAJSTRÓMSZÁM:	20103/10
UTÓÍRÁS:	

Alkotmányjogi panasza

129.

alperesnek

felperes

Szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és kapcsolattartás rendezése iránt folyamatban volt perben hozott ítéletekkel szemben

Tárgyi költségmentesség alapján eljárási illeték nem kerül lerovásra

01. 18

UHCS

Alkotmánybíróság részére
a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság
(1191 Budapest, Kossuth tér 7.),
mint elsőfokú bíróság útján

Elsőfokú ítélet adatai:

Eljáró bíróság: **Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság**
Ítélet száma: **10.P.XIX.20.103/2015/117.**

Másodfokú ítélet adatai:

Eljáró bíróság: **Fővárosi Törvényszék**
Ítélet száma: **50.Pf.632.410/2019/20.**

Felülvizsgálati ítélet adatai:

Eljáró bíróság: **Kúria**
Ítélet száma: **Pfv.II.21.716/2019/6.**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] (a továbbiakban: *alperes*) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: *Abtv.*) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

1. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:167. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.
2. Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 10.P.XIX.20.103/2015/117. számú, és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokon eljárt bíróság 50.Pf.632.410/2019/20. számú, továbbá a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.716/2019/6. ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.
3. Kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet végrehajtását felfüggeszteni.

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

1. Perelőzmények, tényállás

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon [REDACTED] felperes (a továbbiakban: *felperes*) korábbi élettársam – miután a közös gyermekünket, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] indok nélkül elszakította és elzárta tőlem –, keresetlevelet terjesztett elő velem szemben a gyermekünk feletti kizárólagos szülői felügyeleti jog megszerzése és kapcsolattartás, tartásdíj rendezése iránt. Ellenkérelmemben, majd viszontkeresetemben közös szülői felügyelet iránti elsődleges kérelmet és

másodlagosan a gyermekünk együttműködő nevelése mellett kizárólagos szülői felügyeleti jog iránti igényt tejesztetem elő.

Az elsőfokú bíróság több mint 4 éves alaptalan és indokolatlan időhúzást követően 2019.01.24. napján a felperesi kérelemnek 95%-ban helyt adott és a gyermekem sorsát érintő lényeges kérdések kivételével a felperest jogosította fel a szülői felügyelet teljes körű gyakorlására a 117. számú ítéletében (a továbbiakban: *elsőfokú ítélet*).

Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést terjesztetem elő a per teljes időtartamára is tekintettel a felügyeleti jog tekintetében a megváltoztatás, egyebekben alternatív kérelemként a minimális, bírói gyakorlatot sem elérő kapcsolattartás tartama és módja tekintetében. Az elsőfokú eljárás és tárgyalás alatt az elsőfokú bíróság a gyermekeim és az én alapvető emberi jogunkat, valamint a peres felek egyenlőségének elvét (fair trial, fegyveregyenlőség elve) megsértette, mivel több mint 4 évig nem biztosította ideiglenes intézkedéssel az érdemi rendszeres, és rendkívüli (időszakos) kapcsolattartást. Sorozatos ideiglenes intézkedés iránti kérelmeimet mint alaptalant utasította el és fél-éves időközökkel tárgyalta az ügyünket, amely alatt a számtalan felperesi visszaélés és együttműködés megghiúsítása ellenére nem tette lehetővé a gyermekemmel 1 napnál több idő együtt töltését, csak 2017. júliusától 1,5 nap-ot folyamatos kapcsolattartás útján, az időszakos kapcsolattartás alaki jogerőhatás beálltáig (2019.09.18.) nem került szabályozásra. (Az elsőfokú ítéletben a 4 év után indokolás szerinti, bírói gyakorlatnak megfelelő kapcsolattartás biztosítását nem rendelte előzetesen végrehajthatóvá /szemben a tartásdíj visszamenőleges végrehajtásával/, így további egy évig nem teljesítette a felperes.)

A felperesi fellebbezés a keresetének megfelelő, időszakos kapcsolattartást kizáró másodfokú ítéletet kért, illetve a kapcsolattartás csökkentését. Emiatt a jogerő beállta hiányában a jogerős ítéletig az időszakos kapcsolattartás nélküli, még 2,5 évvel korábbi kapcsolattartás szerint folytatódott a gyermekem és az én kifosztásom, jóllehet az elsőfokú eljárás megállapította a nevelési alkalmasságomat, a kirendelt kompetencia-hiányos szakértő igyekezete ellenére a nevelési képességem nem került megkérdőjelezésre.

A másodfokon tartott tárgyaláson hozott ítélet (a továbbiakban: *jogerős ítélet*) 2019. szeptemberében megváltoztatta az elsőfokú ítélet kapcsolattartásra és gyermektartásra vonatkozó rendelkezéseit, egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit helyben hagyta.

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel fordultam a Kúriához. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései szerint a szülői felügyeleti jog kérdése jogerőre emelkedett, az felülvizsgálat tárgyává nem volt tehető, azonban az alapjogi és tételes jogi jogsértések miatt a jogerős ítélet kapcsolattartási rendelkezésének felülvizsgálata volt szükséges.

A Kúria 2020.10.20. napján tartott tárgyalásán az időszakos kapcsolattartás (Karácsony) vonatkozásában ítéletében (a továbbiakban: *felülvizsgálati ítélet*) a jogerős ítélet rendelkezését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperesi és a bírósági eljárás eredményeképpen 6 évet vettek el a gyermekem 7 éves életéből a szülői alkalmasságom és alanyi jogosultságom ellenére a nevelési és gondozási jogom gyakorlatban történő elvételével és jövőben történő szüneteltetésével, továbbá a kapcsolattartás szabályozásának elmulasztásával.

2. Jogorvoslatok kimerítésére vonatkozó nyilatkozat

A tényállási részben rögzítettek szerint a rendes és rendkívüli jogorvoslatokat igénybe vettem. Anyagi jogerős a bíróság ítélete. (Perújítási indok csak a nyilvánvalóan téves szakértői vélemény vizsgálati alapadatai pszichológus szakértői felülvizsgálata és annak kedvező megállapításai alapján lehetne indokolt. Az elsőfokú ítélet szinte teljes mértékben a szakértő megállapításaira hagyatkozik, azonban önmagában a szakértő megállapításai szerint mindkét szülő nevelésre alkalmas. A jelen panasz tárgyát nem ez a vizsgálat képezi.)

3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria felülvizsgálati ítéletét a jogi képviselőm 2020.11.19. napján postani úton kapta kézhez (kézbesítés napja). Ezúton nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított 60 nap) megtartásra került.

4. Érintettség igazolása

A perben alperesként a gyermekem apjaként vettem részt. A gyermekem születési anyakönyvi kivonata a peres iratok részét képezi, amely a perbeli legitimációt megalapozta. 2014. ősze óta próbálkoztam a majdnem

30 éve (1991) ismert felperessel megegyezni peren kívül, és felelős szülőként eljárni. Ez a próbálkozásom ma is tart és a gyermekemet jelenleg különélő szülőként nevelem, kapcsolattartások idején.

5. Alapvető jogsértés igazolása

A szülői felügyeleti jogom a gyermekem élve születésétől fogva alanyi alapvető jogként illet meg. A fiam apai szülői nevelés iránti gyermeki joga is alapvető emberi jog. A gyakorlatban ez a jogom és jogunk 2014. ősze, azaz gyermekem 1 éves kora óta szünetel a felperesi agresszió, majd az azt támogató az elsőfokú bíróság tárgyalása, mulasztása, annak ítélete, valamint a többi eljáró bíróság és ítéleteik miatt.

4.1. Az ún. 'régí' alkotmányjogi panaszomban /Abtv. 26. § (1) bekezdés/ támadott jogszabályhely /Ptk. 4:167. § (1) bekezdése/ tételes rendelkezésében és főként az arra alapított polgári joggyakorlat másodrendű állampolgárokat hoz létre a különélő szülőből, megfosztva a szülőket és a bíróságokat a kógens szabályként az új Ptk-ban előírt együttműködési köteleességtől /4:147 § (1) bekezdés/. Az együttműködésre képes feleket, azonos jogokkal /4:147 § (2) bekezdés/ és érzelmi, értelmi, anyagi lehetőségekkel rendelkező szülőket a hivatkozott jogszabályhelyre alapítva a polgári bíróságok kénytelenek harcba állítani. Az együttműködés elősegítése helyett a különbségek és az ellenállás fenntartását szolgálja a jogszabályhely, és eredményeképpen válási árvek tizezrei születnek az Alaptörvénnyel ellentétesen, amely kimondja: „*Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz*”. A jogszabály és az azon alapuló évtizedes joggyakorlat a különélő szülőt a gyermekétől elszakítja, amennyiben a gondozó szülő ezt kívánja.

4.2. Az Abtv. 27. §-ára alapított kérelmem alapja, hogy az ügyünkben hozott döntés, mind a szülői felügyeleti jog kérdésében, mind a kapcsolattartás kérdésében az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része II., VI. és XVI. cikkeivel ellentétes. A szülői felügyeleti jog kérdésében kizárta az eljárási törvény a jogszabálysértés miatti rendkívüli jogorvoslatot, mint hatékony jogorvoslati eszközt. Így jogilag is különélő szülőnek minősítettem. Azonban a kapcsolattartás érdemi, kérelmem szerinti biztosításával a Ptk. kódex alapvető szülői együttműködési kötelezettsége és a Ptk. kapcsolattartási előírásai biztosításával a II., VI. és XVI. cikkek érvényesülése megvalósulhatna. A kapcsolattartás mint jogintézmény lép az álláspontom szerint alapjogi jogsértés eredményező 4.1. alpontban írt jogszabályhely kötelező alkalmazása esetlén a szünetelő nevelési és gondozási szülői részjogosítványok helyébe. A kapcsolattartás ez esetben nem járhat avval a következménnyel, hogy 5,5 éves eljárás alatt jogalap nélkül megfosztanak a szülői felügyeleti jogomtól, majd erre az időszakra, amelyet a jogellenesen eljáró felperes részére biztosított a bíróság, alkalmasságom és alapvető jogom ellenére a gyakorlatban elvett felügyeleti jogot szünetelő joggá minősítik. Érdemi folyamatos és minimális időszakos kapcsolattartás biztosításával, az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikke szerint a per alatt is érdemben nevelhettem volna a gyermekem és arra az időszakra érdemi kapcsolattartással szabályozhatták volna az életünket – mint teljes jogú család (apa és gyermek) életét. A bírói döntések sora szenvedni el az alapvető emberi jog sérülését a családjogi ügyszak ezen területén. A gyermekem és az én életünk kizárólag az anya tételes és alapjogi jogsértése, valamint az azt támogató bírósági eljárás következtében lehetetlenül el.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

A panaszomban a fentiek szerint vagylagos kérelmet terjesztettem elő, ennek alapján adom a panaszom megindokolását is.

1. Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti panasz

A Ptk. 4:167. § (1) bekezdése rendelkezése és az eljáró bíróságok abból levezetett joggyakorlata ellentétes az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része II., VI. és XVI. cikkeivel.

II. cikk: „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

VI. cikk: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

XVI. cikk: „(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.”

XXV. cikk: „(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.”

XXVIII. cikk: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

1.1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A XVI. cikk (2) bekezdése szerint szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést. Eszerint a nevelés joga alapvető emberi jog, amelyet csak szükségesség és arányosság teszt elvégzése esetén lehet arányosan korlátozni. A jogkorlátozással okozott hátrány és a cél fontosságának összefüggésében többféle viszony képzelhető el, a jogirodalomban meghatározó az az álláspont, amely szerint az arányosság követelményének teljesülése abban az esetben állapítható meg, ha adott kontextusban a *cél fontossága meghaladja a jogkorlátozással okozott hátrányt*.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része I. cikke (3) bekezdése kimondja:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

A hazai joggyakorlat az új Ptk. hatályba lépése után is a régi Csjt. gyakorlatát követi az elhelyezés pusztán formális átnevezésével, szülői felügyelet rendezése címen. Alapvető társadalmi változásokat hagy figyelmen kívül a Ptk. 4:167. § szerinti eljárás, és egyezségtől eltekintve, elveszi az alapvető emberi jogot az egyik (különélővé minősített) szülőtől, lehetőséget sem adva a szülői együttműködés megvalósulására – amely a gyermek legmagasabb érdeke. Ezzel szubjektív döntési kényszert kap az állam a bíróságok útján, hogy eldöntse ki a jobb nevelő szülő. Alapvető emberi jogot „szüneteltet”, a gyakorlatban megszüntet egy ilyen bírósági döntési kényszer. Ez alaptörvény ellenes. Az együttműködés az alapja, ha tetszik ha nem a szülői felügyeleti jognak, és alkalmas szülők által igényelt szülői felügyeleti jog nem elvehető egyik szülőtől sem.

A panasszal érintett kógens Ptk. jogszabályhely és az arra alapított gyakorlat (BH.2020.1.11.) megítélésem szerint alaptörvény ellenes. A közös szülői felügyelet válás utáni alapértelmezett fenntartását az Európai Unió irányelve ellenére kizárólag hazánk nem vezette át a jogrendjén. Az elfogadhatatlan érvelés a jogalkalmazó bíróságtól, hogy a hivatkozott eseti döntés szerint kiüresíti a „bővebb kapcsolat” a gondozó szülő szülői felügyeleti jogát. Az ehhez való évtizedes ragaszkodása a családjogi intézményrendszernek válási árvák és szétszakított családok millióit hozta létre az elmúlt 70 évben. A bimbózó joggyakorlatot, amely nevelésre alkalmas szülők esetén pernyertes kérelmétől bővebb kapcsolattartást adott a pervesztes gondozó szülőnek az ilyen eseti döntésekkel kívánják visszaszorítani – ez a jelen ítélettel is sikeres volt, és még a következetes bírói gyakorlat szerinti folyamatos kapcsolattartásos hétvége vasárnap esti különlő édesapánál alvást és a hétfői

iskolába vitelt sem engedélyezték a periratok alapján az igénylő és kérő gyermekemnek és nekem, mint édesapának, jóllehet az látta a bíróság, hogy a kötelezett felperes 4 év óvodai időszak alatt egy alkalommal nem engedett és nem vihettek a gyermekem a kérése ellenére sem egyszer sem óvodába.

A Kúria családjogi tanácsának vezetői képezik az Igazságügyi Minisztérium kodifikációs bizottságának tagjait családjogi téren, és a Kúria eltökélt a fenti eseti döntés alapján is, hogy a válások és az élettársi kapcsolatok megszűnésével felbomló teljes családok szülő tagjai között továbbra is fenntartsa a diszkriminatív különbségtételt gondozó és különélő szülő címen. Evvel az eljárás a különélő szülő és a gyermek kapcsolatát az esetek nagy számában megpecsételi, akkor is, ha mindkét szülő alkalmas, és számos esetben a kapcsolat a „hétvégi apák”, hétvégi láthatások több évtizede túlhaladott kényszer-lehetőségei miatt kiüresedik és megszűnik, és számos családi kapcsolatot jóval azelőtt társadalmi halálra ítélt, mielőtt az valóban bekövetkezne.

Felhívom az Osztrák Alkotmánybíróság (G 152/2015-20. számú) határozatát 2015. októberéből, amely a hazánkhoz hasonló szabályozás, az AGBG gyermekelhelyezési gyakorlatát minősítette alkotmányellenesnek és kimondta, hogy Doppelresindez illeti meg a gyermeket, azaz a gyermek a válást és szülői külön-költözést követően a nevelésre alkalmas szülőknél, - a körülmények gyermek érdekében állása esetén (ésszerű távolság) egymással együttműködve - azonos mértékű időt tölthet, így a XVI. cikk szerinti alapvető emberi joga mind a gyermeknek és a szülőnek is biztosított.

A Ptk. megsemmisíteni kért rendelkezését a kógens, közös szülői felügyeletet fenntartó rendelkezés jogszabályba foglalása kell hogy felváltsa, illetőleg kiegészítse. Nevelési alkalmatlanság, illetve azt erősen rontó körülmények bírói mérlegelés útján továbbra is értékelhetőek, de főszabályként a közös szülői felügyelet megtartása biztosítja a XXV. cikk érvényesülését a szülői felügyeleti ügyekben, továbbá a XXVIII. cikk ésszerű időn belüli elbírálásának alapjogát. A szükségesség és arányosság teszt a jelenlegi szabályozás megsemmisítését kell, hogy maga után vonja. Az együttműködés megvalósítása a váltott elhelyezésnél, illetve a közös szülői felügyelet fenntartása esetében esszenciális, és a korábban gyámhatósági, ma nemperes bírósági kapcsolattartási ügyek csökkenését vonja maga után, pl. Szlovák Köztársaság családjogi törvény 2010-es módosítása. A Ptk. 4: 147. §-a megteremti ennek az együttműködésnek a jogi lehetőségét.

Az együttműködést megghiúsító szülő jogvesztése, illetve szülői felügyeleti jog-szünetelése olyan következmény, amely a vitákat és a gondozó szülői túlhatalmat megszünteti és a gyermek legmagasabb érdekének elősegítését szolgálja: az anya és az apa immáron Alaptörvénybe foglalt szerepének megvalósulását.

2. Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz

Ennek az eljárásnak a keretében a Tisztelt Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy a jogszabály alkalmazása során az alapügyben eljáró bíróság az Alaptörvényben meghatározott jogok alkotmányos tartalmát figyelembe veszi-e. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a hatásköre nem terjed ki a rendesbíróság által megállapított tényállás megkérdőjelezésére, a felhozott bizonyítékok megalapozott voltának vizsgálatára – a jelen panasz nem is erre a kérelemre irányul. Ha azonban „a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.” (3/2015. (II. 2.) AB határozat,

A bíróság döntése mind a felügyeleti jog fent írtak szerinti szüneteltetése, mind a gondozás, nevelés szülői jogosítványai helyébe lépő kapcsolattartás szabályozása tárgyában sérti az Alaptörvényben a gyermekem és az én magam részemre biztosított alapvető jogokat:

II. cikk: „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltóságához, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

VI. cikk: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

XVI. cikk: „(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.”

XXVIII. cikk: „(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2.1. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az emberi méltóságunk részét képezi az általunk választott élet megélésének lehetősége. A tervezett szülővé válás lépései az emberi önrendelkezés megvalósulását is jelentik. Az emberi méltóságunk megsértését jelenti a szülői lehetőségeink önkényes és indokolatlan elvétele. A szülői felügyeleti jog megvalósítása az emberi méltóságunk részét képezi.

A válás és a család bármilyen okból történő felbomlása, a családi életközösség megszűnése során a szülői jogok nem szükségképpen kell, hogy változzanak, sőt, a szülői kötelezettségek és jogok, illetve a gyermeki jogok a család felbomlása után is megilletik a gyermeket és a szülőket. A hivatkozott XVI. cikk kiemeli, hogy a gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez. Ezt a családban élő szülők közösen biztosítják, az erkölcsi és Ptk-ban írt jogi alapok szerint együttműködve. A család felbomlása ezt az együttműködési kötelezettséget nem változtatja meg, és ez a záloga a gyermek további megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének. A Ptk-ban írt szülői felügyeleti jog és a kapcsolattartás bírói rendezése során a tárgyi ügyünkben megnyilvánuló bírósági gyakorlat nem biztosítja az érzelmileg, értelmileg, egzisztenciálisan alkalmas szülők Alaptörvény Szabadság és Felelősség része II., VI. és XVI. cikkeiben írt alapvető jogai érvényesülését – az elsőfokú ítélet, a jogerős ítélet is az itt lefektetett alapvető emberi jogainkkal ellentétes.

Az alapvetés, hogy a gyermeknek édesapára és édesanyjára is szüksége van az Alaptörvény legfrissebb módosításába is megszövegezésre került (Nemzeti Hitvallás, Alapvetés, L) cikk).

A jogviták eldöntésének kötelezettsége és joga a szülői felügyelettel kapcsolatban a jelenlegi jogi szabályozásban a fent idézett alaptörvényi cikkekel szemben áll. A Gyermekvédelmi törvény (6-7. §), a Ptk., a Gyer. rendelet, továbbá az ENSZ New Yorki Gyermekjogi Egyezménye kimondja, hogy csak a legszükségesebb okból, csak a gyermek saját érdekében, törvényben meghatározott esetekben és módon választható el a szüleitől. A gyermek legmagasabb érdekeinek figyelembe vételét jelenti a VI. és a XVI. cikkben meghatározott alapvető jogok.

Álláspontom szerint nem volt és nincs olyan szükségesség a tárgyi bírósági döntés során, amely miatt a szülői jogot a nevelésre, gondozásra, illetve a gyermek jogesetünk szerinti alperesi apai gondozását, nevelését szüneteltetni kellene, illetve a kapcsolattartás *ún. szülői felügyeleti jogot kiüresítő mértékű, bírói gyakorlatot meghaladó mértékű szabályozását* meg kellene akadályozni.

Alaptörvény-ellenes a bíróságok illetén érvelése a VI. és a XVI. cikkbe ütközik az ítéletekben. Különösen megjelenik ez a Fővárosi Törvényszék azon jogerős ítéleti indokolásában, amely szerint a felperes anya neveltetése törvényszerűen kötelezte és hatalmazta fel a családtörő és apai nevelést megghiúsító magatartásra (jogerős ítélet 9. oldal utolsó bekezdés és 10. oldal első bekezdés):

Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem, és a Törvényszék csak kis részben ismerte fel az anya kényszeres és visszaélésszerű eljárását, a Kúria pedig érthetelenül a következetes gyakorlattal szemben a vasárnapi ottalvást és az apai hétfői intézménybe vitelt sem biztosította kapcsolattartás címén. Szemben az alapvető gyermeki joggal és szülői nevelési joggal, ez egy „törvényszerűségként” jelenik meg a felperesi viselkedésben, amely gyermekünk érdekeivel ellentétes, de elfogadhatónak látszik a bíróság szerint, csak mert az anyát úgy nevelték fel – és jogellenesen elzárta a gyermekünket tőlem. Azt felismerte a jogerős ítélet, hogy pártatlan pénteken ne tegyen ki bennünket az anyai önkénynek, de egyebekben a teljesen bizonyított és Törvényszék által is látott anyai káros „törvényszerű” jogkorlátozás és kapcsolatkorlátozás veszélyének kívánja a gyermekemet és

engem kitenni. Ezt indokolás nélkül tette a Törvényszék, szembe menve nemcsak az eljárási jogszabályi kötelezettségével, de az anyagi jogszabályokkal is. Felvállalva azt a felelősséget, hogy egy ilyen anyai magatartás, amely „törvényszerű”, az nem változik, így nem lehet önkéntes anyai jogkövetésről beszélni. A „törvényszerű” anyai viselkedés okozója, [REDACTED] tanú, felperesi édesanya pedig életvitelszerűen együtt élve felperessel és többnyire a gyermekkel, továbbra is ezt a zavart „törvényszerűséget” erőlteti felperesbe. Nem várható változás felperesi modelltől, és ennek káros hatásaitól a Fiamat és engem meg kell védeni.

Az első és másodfokú bíróságok, illetve a Kúria a kapcsolattartás szabályozásával ellensúlyozhatják az Alaptörvényben biztosított nevelési szülői felügyeleti jogkör elvételeit a különélő szülőnek. A szünetelő nevelési joga helyébe a kapcsolattartás lép. Ennek érdeminek, zavartalannak és személyesnek kell lennie. Az az érvelés, hogy a szülői felügyeleti jog szünetelésével nekem mint apának csak az a jogosultságom marad, hogy az 1950-es években kialakított hétfégi szülő láthatásával tartsam fenn a családi (vérségi) kapcsolatot és figyeljem az iskolai és egyéb előremenetelét a fiamnak, a hivatkozott alaptörvényi jogosultságok egyértelmű megsértését jelentik. Ilyen minimális időtartamban nem lehet érdemi kapcsolatot építeni, csak a romokat beásni. A hiányzó apák országát építi a bírói gyakorlat a kötelező „elhelyezéssel” és a hétfégi szülő intézménye fenntartásával. Miközben a költségek felét a különélő szülőtől követeli az alapvető jogot sértő családjogi szabályozás és rendszer.

A bíróságok kifejezett ismeretében voltak a személyes és technikai lehetőségeknek és a perelőzmények ismeretében már a per tárgyalása alatt helyreállíthaták volna az együttműködést a jogsértő anya és közöttem a gyermekünk legfőbb érdeke alapján. Azonban a felperesi keresetlevél beadásától 4 éven keresztül az elsőfokú bíróság az alapvető jogosultságokról nem is vett tudomást, tételes jogsértések és mulasztások sora mellett (időszakos kapcsolattartás szabályozásának elmaradása 5 évig, nyári, téli, tavaszi szünet szabályozásának elmaradása) az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései figyelmen kívül hagyásával alapozta meg a futószalagon gyártott ítéletet, amelyet a Törvényszék részben a javamra módosított a kirívó jogellenességek megszüntetése mellett, pl. 4 év után egyenlő jogot adott nekem is a kapcsolattartási időpont akadályoztatás miatti igazolás betérjesztésére, és a nyilvánvalóan eltúlzott tartásdíj mérték racionalis mértékűre szállításával.

A Kúria a részletesen kidolgozott kapcsolattartás-megváltoztatási kérelmemet, amely a gyermekem és az én nevelési helyzetünket, apai-fiú kapcsolatunkat tenné biztos alapokra, avval utasította el, hogy eltúlzott mértékű és nem felel meg az ítélkezési gyakorlatnak. A Karácsonyi kérelmemet alaposnak találta, a hétköznapi életre vonatkozó, lényegi változtatást nem. Felhívta a bíróság a BH.2020.1.11. számú eseti döntést, amellyel a kérelmem a bíróságok szerint kiüresítené a gondozó szülő szülői felügyeleti jogát. Az ítélkezési gyakorlatra hivatkozva a vasárnapi kéthetente történő apai otthonban alvást is elutasította a Kúria, jóllehet ez következetes bírói gyakorlat és a perelőzményekből a peres felek állítólagos ellenségeskedésére mutatott rá a bíróság, amelyet személyes találkozókkal nem célszerű feszültebbé tenni. A Kúria ítélete 6. oldalán 41. pont alatt hívja fel a felperesi anya előadását, amely szerint az elnehezült kapcsolat ellenére is együttműködnek a szülők, amely valóban igaz és szöges ellentétben áll a másodfokú ítéleti indokolással, hogy az együttműködés hiánya miatt nem lehetséges a bővebb kapcsolat biztosítása.

A 14 napos két heti periódusban 2 éjszakai jelenlegi édesapánál alvás a gyermekemnek és nekem is megnehezíti és ellehetetleníti az egymás életében történő részt vételt. A II. és VI. cikk értelmében ez nem minősül érdemi kapcsolattartásnak, érti alapvető jogunkat és családi életünket. Az apai nevelés a „keresztheti” 3 órás láthatáson érdemben nem megvalósítható. Ezek a szűk keretek a személyes körülményeink miatt sokkal tágabbak lehetnének és teljességgel felesleges megszorítások és lehetetlen körülményeket szabnak nekünk, szabadságuktól megfosztott emberekké minősítenek családokat.

A 26. § (1) bekezdés szerinti panaszom alternatív kérelmeként jelen kérelmem az alapjogainkat sértő bírósági ítélet megsemmisítése esetén az emberi méltóságunk, szülő-gyermek kapcsolatunk rohanás és örökös megfelelési kényszer nélküli szabad megélésére tesz kísérletet.

A New Yorki ENSZ gyermekjogi egyezmény szerint a válás esetén sem veszítheti el egyik szülőjét a gyermek. Ezt a hatályon kívül helyezte, de az új Ptk-ban élő LB 17. és módosított 21. Irányelv is kimondja. A jelenlegi rendszerben a kapcsolattartás alatt neveljük a gyermekeket. A bírói gyakorlat nem precedens, és a tételes jognak (PTK, Gyvt. GYER) és különösen az alaptörvénynek érvényesülnie kell, nem szoríthatja meg a bírósági gyakorlat az alapvető jogainkat. Ez alapvető jogi jogsértés, amely befolyásolta az ügy eldöntését.

III. Eljárásjogi nyilatkozatok és melléletek

1. Kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet végrehajtását felfüggeszteni.
2. Indítványom mellé melléleteként csatolom az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatomat.
3. Az érintettséget alátámasztó dokumentumok másolataként csatolom a gyermekem és az én születési anyakönyvi kivonatam másolatát.

Kelt, Budapest, 2020. január 14.

Tisztelettel,

A large black rectangular redaction box covering the signature area of the document.

alperes, indítványozó

